

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Milana Podhrázkého a soudců Petra Mikeše a Jitky Zavřelové v právní věci žalobce: **I. M.**, proti žalované: **Česká advokátní komora**, se sídlem Národní 118/16, Praha 1, proti rozhodnutí žalované ze dne 3. 11. 2020, čj. 10.01-000562/20-008, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 23. 3. 2021, čj. 5 A 16/2021-17,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalovaná v záhlaví označeným rozhodnutím žalobci neurčila advokáta k poskytnutí bezplatné právní služby dle § 18c zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii. Žalobce s tímto rozhodnutím nesouhlasil a napadl jej třemi samostatnými žalobami podanými ke Krajskému soudu v Brně, Krajskému soudu v Ostravě a Městskému soudu v Praze, protože nevěděl, který soud je místně příslušný. Krajský soud v Brně a Krajský soud v Ostravě žaloby postoupily Městskému soudu v Praze jako soudu místně příslušnému. Ten tyto věci vede pod sp. zn. 5 A 137/2020, sp. zn. 5 A 6/2021 a nyníjší věc pod sp. zn. 5 A 16/2021. V záhlaví označeným usnesením městský soud žalobu odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. z důvodu překážky litispendence, protože dospěl k závěru, že o shodné žalobě téhož žalobce proti témuž rozhodnutí žalované již vede řízení pod sp. zn. 5 A 6/2021.

[2] Proti tomuto usnesení podal žalobce (dále „stěžovatel“) k městskému soudu kasační stížnost, ve které uvedl, že momentálně neví, jaké podání je „*platné*“, pokračující a podané ve lhůtě. Požádal proto soud, aby mu tuto skutečnost sdělil s tím, že „*potom by nepodával kasační stížnost na odmítnutí z důvodu toho, že se o žalobě jedná*“. Městský soud kasační stížnost postoupil Nejvyššímu správnímu soudu a stěžovateli přípisem ze dne 20. 4. 2021 sdělil, že řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované nadále probíhá pod sp. zn. 5 A 6/2021.

[3] Nejvyšší správní soud poté, co obdržel kasační stížnost, stěžovatele přípisem ze dne 5. 5. 2021, čj. 8 As 150/2021-12, vyzval, aby se ve světle svého výše citovaného tvrzení obsaženého v kasační stížnosti ve lhůtě tří dnů vyjádřil, zda trvá na podané kasační stížnosti, případně zda ji bere zpět.

[4] Stěžovatel na výzvu zareagoval podáním doručeným soudu 5. 5. 2021, ve kterém mj. uvedl, že v situaci, kdy je jeho žaloba vedena u městského soudu jako včasné podaná a žaloba v nyní projednávané věci by byla „*zamítnutá*“ z důvodu, že byla podána dvakrát až třikrát,

pak samozřejmě na toto „*zamítnutí*“ nepodává kasační stížnost, protože ví, že je nezákonné, aby jednu žalobu soudy projednávaly třikrát.

[5] V souladu s dispoziční zásadou, již je správní soudnictví ovládáno, navrhovatel (zde stěžovatel) disponuje řízením nebo jeho předmětem, a tedy může vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl (srov. § 37 odst. 4 s. ř. s.). Podle § 47 písm. a) s. ř. s., vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět, soud usnesením řízení zastaví.

[6] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že zejm. na základě obsahu stěžovatelova podání ze dne 5. 5. 2021 lze učinit závěr, že vůlí stěžovatele je, aby toto řízení o kasační stížnosti nadále nepokračovalo, protože na podané kasační stížnosti netrvá. Z hlediska obsahu se jedná o zpětvzetí podané kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud proto v souladu s § 47 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. řízení o kasační stížnosti zastavil.

[7] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže bylo řízení zastaveno.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 14. května 2021

Milan Podhrázký
předseda senátu